

PROTEIN

YMCA

Časopis YMCA v České republice ročník XXVI 15 Kč

1/2024

UNIFY KONFERENCE 2024

VYDAŘENÁ AKCE V PRAZE

HODNOTY G. WILLIAMSE

6 ŽIVOTNÍCH HODNOT ZAKLADATELE YMCA

YMCA 2024

CO NÁS ČEKÁ...?

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejším Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 119 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, etnika, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 58 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 27 sdruženích, jsou to: Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Nejdek, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Pelhřimov, YMCA Plzeň, YMCA Podivín, YMCA Praha, YMCA Setkání, YMCA Sever, YMCA Skaut, YMCA Strmilov, YMCA Třebachovice, YMCA Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Unify konference YMCA 2024 se opravdu vydařila!

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Julie Bergerová
Alžběta Čechráková
Sára Dzvonicová
Nikola Niesytová
Robert Sir Kovarik
Gabriela Soukupová
a mnoho dalších...

TISK

Graf Print, s. r. o.
Na Poříčí 21, Praha 1

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR – ústředí
Na Poříčí 12
110 00 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí korekturami.
Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 2. 2024
Uzávěrka příštího čísla: 20. 5. 2024

Milí čtenáři!

Číslo 26 je může znamenat cokoliv... v případě Proteinu je to začátek druhého čtvrtstoletí... kdo by to byl řekl.

Snad si alespoň někdo z vás všiml jisté evoluce v jeho vzezření, kterou jsme ku této příležitosti připravili... a rádi bychom v tom pokračovali, snad i obsahově... ale o tom všem více na str. 18.

Nejenže YMCA v letošním roce slaví 180 let, ale také program Manželská setkání slaví... stejně jako tým Olomouce, který po deseti letech zopakoval triumf na Volejbalovém turnaji YMCA.

Nepřehlédněte ukázkou z knihy Davida Newmana o hodnotách G. Williamse – zakladatele YMCA. Cyklus vzpomínání na Ymku pokračuje rozhovorem s manžely Tichými z YMCA Olomouc.

Pak jsou tu zprávy z aktivit jednotlivých Ymek – Orlové, Brna, Znojma i o Kurzu samostatného vedoucího, který tentokrát proběhl v Jindřichově Hradci. A pak článek o Unify konferenci v Praze, pozvánka na zahraniční akce v létě...

A jako vždy – pište!

J. V. Hynek

Viděli jste strhující film?

Čtli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamyšlení?

Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

- 4 Zútulňování útulny**
Marta Joanidisová a Hana Glombová
- 5 O odpočinku**
Michael Erdinger
- 7 35 let Manželských setkání u nás**
Jiří Šmahel
- 8 Nezapomenutelné zážitky...**
Sára Dzvonicová a kol.
- 11 Volejbalový turnaj YMCA 2024**
Jaroslav V. Hynek
- 12 Klub matek a dětí Motýlci...**
Alinu Baranovská
- 14 Co nám odkázal zakladatel YMCA**
David Newman
- 18 Upgrade Proteinu**
Jaroslav V. Hynek
- 20 Cyklus vzpomínání na Ymku**
Jaroslav V. Hynek
- 25 KSV v Jindřichově Hradci**
Anežka Votavová
- 26 Stručně**
Julie Bergerová
- 28 Léto s Ymkou v zahraničí**
Sára Dzvonicová
- 30 Oslava YMCA Znojmo...**
Jan Toufar

a mnoho jiného...

Zútulňování útulny

Bylo nebylo, parta, co měla volnou sobotu, se domluvila, že chce zútlunít Útulnu, budoucí další klubovnu YMCA Brno v Kounicově ulici.

Stačilo několik párů rukou, nějaká kladiva a kango a nezůstal kámen na kameni, v tomto případě omítka na cihle.

Podívejte se sami, jak ta partička nakonec dopadla. Podle fotek tam nechali své mládí a zestárlí o generaci během pár hodin.

*Marta Joanidisová a Hana Glombová, YMCA Brno,
foto: archiv autorek textu*

O odpočinku

Duchovní úvod – ÚV YMCA v ČR, 9. 3. 2024

Dále (Ježíš) řekl: „S Božím královstvím je to tak, jako když člověk zaseje semeno do země; ať spí či bdí, v noci i ve dne, semeno vzchází a roste, on ani neví jak. Země sama od sebe plodí nejprve stéblo, potom klas a nakonec zralé obilí v klasu. A když úroda dozraje, hospodář hned pošle srp, protože nastala žeň.“

Mk 4, 26-29

No není to úleva? Slyšet od Ježíše, že můžeme odpočívat a ono se to bez nás nezastaví a nepokazí? Převážná většina z vás je Ymkou, církví, prací a rodinou dost vytižená. A do toho od svých farářů nebo spolusourozenců v Kristu slycháváme, že je taky na nás, abychom pracovali pro Boží království. Že je i na nás, jak bude viditelné, jakou bude mít sílu tady na Zemi. A to nás nutí přemýšlet, zda je naše aktivita pro Boží království, tedy pro lásku, druhého člověka, pro svět, pro dobro, dostatečná. A právě do takových chvil můžeme slyšet: nebojte se odpočinout. Není to jen na vás, není to jen ve vašich rukou. Po každé práci pro Boží království, a práce v Ymce je podle mě práce pro Boží království, klidně jděte spát, dejte si takovou neděli, den odpočinku i od této dobré práce. Třeba ve chvíli, kdy pocítujete, že už nemůžete. Že je toho na vás moc a nemáte kde brát, abyste mohli rozdávat. Ve chvíli, kdy potřebujete sami čerpat. Odpočinek není zahálka. Odpočinek je součástí práce, jak již známe ze zprávy o stvoření. Bůh při stvoření konal o sto šest a nakonec odpočinul, i když vše co dělal, bylo dobré. I když děláme sebelepší věci, je třeba si dát pauzu. A jsme ujištěni, že ono to roste v tu chvíli i bez nás. Bůh koná, i když spíme. Rostlina roste, i když jsme ze zahrádky doma.

Jak rostliny klíčí, aniž bychom se o to nějak zasadili, jen je prostě zasadíme. Jak nám leckdy na kompostu vyroste rostlina, aniž bychom se o ni přičinili. Ty nikdo nesázel, neokopával, nezaléval, a přesto bujně rostou. A co teprve takový lidský plod v ženské děloze. Taky roste, vyvíjí se v člověka a my u toho můžeme v klidu spát. Můžeme se v klidu těšit, až vyroste a my ho budeme držet v náručí.

To podobenství není výzva k pasivitě, ale ujištění, že když naše lidské možnosti končí, když naše síly, čas nebo energie dosahují svých mezí, je zde ještě někdo jiný, kdo pracuje, abychom mohli čerpat síly. Existuje takové úsloví, že jediné ruce, které Bůh má, jsou ty naše. Zní dobře, jaksí líbivě, ale tak tomu není. Bůh má mnoho jiných rukou, aby ty naše nezmazolovalely a neumdlely. Bůh má i jiné ruce a proto ty naše můžeme někdy složit do klína. Bylo by dost smutné, kdyby svět a Boží království a třeba i Ymca ležely jen na našich bedrech. Kdyby vše kolem nás záviselo na lidské síle a výkonu. Tak to naštěstí není. Bůh to na nás všechno nehodil. On to s námi nese a pak i nese za nás, když potřebujeme vydechnout.

Pokud přijmeme to spojení, že práce v Ymce je práce na Boží království, tak je to práce s lidmi, se vztahem k Bohu, s láskou. A v tom všem se může stát, že vyhoříme. Ať už proto, že nám chybí trpělivost, když se věci a aktivity hned nedaří, nebo naopak skomírají. Nebo třeba když pod tlakem povinností nebo vlastního přesvědčení zapomínáme na odpočinek, na čerpání sil. Nebo když nevidíme pozitivní výsledky či si v tom připadáme sami. A někdy může dojít k situaci, že přes tu všechnu dobrou práci pro Pána Boha, která nás vyčerpá, se vyčerpá i vztah s ním, tedy víra. I ve víře můžeme vyhořet, když bychom ji vnímali jen jako Boží tlak na výkon lásky a služby. A tak přijmeme ještě jednou ujištění, že smíme pracovat a smíme i odpočívat. Obojí s dobrým svědomím a vděčností Bohu, že můžeme, protože to není jen na nás. Dost jednoznačně a jadrně to vyjádřil Martin Luther: „Zatímco piju džbánek svého wittenberského piva, běží evangelium dále.“ Amen.

Podívejte se, kolik náletových lesů, nebo zarostlých mezí je kolem nás. Teda až opustíme centrum Prahy.

Michael Erdinger, YMCA DAP

YMCA 2024

Co čeká Ymku ve 180. roce její existence? Určitě nějaké oslavy, ale také pokračování v běžné, ale nevěšdní činnosti, protože práce s dětmi a mládeží přináší mnoho inspirace a impulzů nejen do jejich života, ale i vedoucích, kteří programy připravují. Budeme však slavit i jedno další výročí...

35 let Manželských setkání u nás

Zdravá a fungující rodina je malou základní buňkou stabilní společnosti. V rodině se učíme chování ke světu, přírodě, kterou máme, ale hlavně k sobě navzájem, k lidem okolo nás. Rozvíjení života není možné bez dobrých mezilidských i mezigeneračních vztahů. Aby mohla taková rodina vzniknout, je zapotřebí muž a žena a propojení obou těchto elementů v manželství. Manželství je zodpovědná a náročná práce, která ovšem nese dobré ovoce, radost, blízkost, bezpečí a jistotu.

Kurz Manželských setkání pořádaný spolkem YMCA Setkání (člen YMCA ČR) nabízí manželům možnost se zastavit a zamyslet nad tím, jak tento svazek prožívají, zda je možné je rozvinout, prohloubit a možná se i nově zamilovat do své vlastní ženy, svého vlastního muže....

Manželská setkání (MS) vznikla na sklonku minulého století. Jde o ucelený program rozvoje partnerského vztahu. Zrodil se ve Finsku, v YMCA Helsinky. Stojí za ním Kari Törmä, protestantský pastor, a jeho žena Terttu. Jejich kurzu dali motto "Spějeme k lepšímu manželství". V roce 1989 se tento program dostal do Československa a ihned se mnoha manželům zalíbil. Z počátečních několika účastníků se rozrostl na 180 párů na letním kurzu v roce 1992. Díky velkému zájmu bylo potřeba postoupit dále a tak se vytvořilo několik pořadajících týmů, které se starají o samostatné kurzy, přičemž všechny jsou organizovány stejným způsobem (týdenní letní kurz, na který navazuje víkendová podzimní a jarní obnova). Letos tak MS u nás oslaví krásných 35 let. V současnosti je v České republice pět kurzů a na Slovensku čtyři.

A co se na kurzu děje? Cílem MS je obnova a prohloubení manželských vztahů. Hloubka a kvalita vzájemných vztahů, budovaných v lásce podle Božího řádu, je jednou ze základních podmínek plnohodnotného

lidského života. MS nijak nezakrývají svůj křesťanský základ, ale jejich povaha je ekumenická a otevřená i pro lidi, kteří ve víře nežijí. Podstatou MS je přesvědčení, že manželství je vztah, na kterém je nutno pracovat neustále a který se dá neustále zlepšovat.

Probíraná témata se týkají manželské komunikace, rozdílů mezi mužem a ženou, zdravého sebevědomí, krize, odpuštění, naplňování potřeb a sexuality. Jednotlivá témata přednášejí manželské páry, které se přitom dělí o zkušenost vlastního života. Po přednáškách následuje práce v malých skupinkách, případně samostatně v párech. Přitom je poskytnuta i možnost konzultace s kněžími a psychology.

Navíc rodiče mohou vzít s sebou i své děti, o které se v době programu pro manžele starají vyškolení mladí lidé (pečovatelé). Tito pečovatelé jsou mládež převážně od 15 do 25 let a prožívají spolu celý týden. Po službě o děti mají vlastní program, který si tvoří sami - sportovní vyžití, deskové hry, procházky i čas na duchovní ztišení.

Za dobu 1989–2023 prošlo kurzem přes 7 500 manželských párů a zájem o MS neustává. Novinkou posledních let je i zaměření dvou samostatných běhů na manžele staršího věku s programem přizpůsobeným druhé polovině života.

YMCA Setkání má vedle MS i různé jiné akce - pro rodiče s dětmi, víkendovky pro otce s dětmi, matky s dcerami a další aktivity pro upevňování vztahů v rodině.

Více informací včetně možnosti přihlášení jak pro manžele tak i pro pečouny je k dispozici na webu manzelska.setkani.org i na [fb.com/manzelska.setkani.org](https://www.facebook.com/manzelska.setkani.org)

Jiří Šmahel, YMCA Setkání, foto: archiv autora

Nezapomenutelné zážitky i plno překvapení na YMCA Unify konferenci

Největší celosvětová konference YMCA o její křesťanské identitě proběhla letos u nás v Praze.

Setkali jste se někdy s dobrovolníky z Arménie, kteří se i přes ztrátu domova nebo milovaných rodinných příslušníků v pohraničních bojích naplno věnují pomoci a programům pro uprchlíky z Náhorního Karabachu? S dobrovolníky z Ukrajiny, kteří pomáhají tamním dětem i v nejnáročnějších podmínkách? S dobrovolníky z Běloruska, kde jejich dobrovolnická činnost vychovávající děti k demokracii byla zakázána, a i přesto někteří v ní pokračují v ilegality nebo stíhání musí opouštět zemi a utíkat do zahraničí? S dobrovolníky z Egypta, kteří kvůli své dobrovolnické činnosti v křesťanské organizaci musí snášet spoustu nepříjemností?

Právě tuto příležitost jsme měli jako členové a dobrovolníci YMCA během YMCA Unify konference v Praze (22.-25.2.). Této unikátní křesťanské konference se zúčastnilo téměř 150 lidí z 21 zemí. A všichni jsme se

sešli, abychom se společně modlili, chválili, navzájem obohatili, sdíleli, podpořili a zároveň se znovu nechali inspirovat naší misí YMCA. Nejen pro mne samotnou to byl neuvěřitelně silný zážitek, plný emotivních momentů a inspirace.

Tato konference probíhá jednou za dva roky v jedné z evropských zemích, a její sedmý ročník se letos poprvé konal za významné podpory české YMCA přímo v Praze. Během čtyř dnů se povedlo vytvořit neuvěřitelnou atmosféru plnou silných momentů pro spoustu z nás. Společně jsme se ponořili do tématu duchovního růstu, připomněli si tři důležitá témata pro naši práci (naše identita a kořeny, naše povolání k jednotě a svatosti, naše pověření a mise) opírající se o 15., 17. a 20. kapitolu Janova evangelia. Tématy nás provedlo několik inspirativních řečníků, zároveň jsme pak o tématech diskutovali v malých skupinkách. Měli jsme příležitost naučit se nově praktické dovednosti jsme mohli během workshopů, společně se pak modlit a chválit Boha během večerních programů. Velice zají-

mavý byl i výstup YMCA dobrovolníka z Egypta – koptského kněze, který nám přiblížil prostředí koptské církve. Nedílnou součástí programu pak byl prostor pro neformální sdílení s ostatními účastníky – a to ať už během jídla, nebo třeba během krásných exkurzí po Praze. Speciálním zážitkem pak byla také celonoční modlitba, které se někteří z účastníků zúčastnili.

Každý z účastníků si domů něco odnesl, nové zážitky, a to třeba i duchovní, nová přátelství i krásné dárky. Děkujeme všem českým dobrovolníkům za vydatnou pomoc s přípravou i organizací této skvělé akce a firmě HP za podporu!

A co o akci řekli samotní účastníci?

► „Popsat své pocity, které z konference mám, je mi teď mnohem bližší než pouze popsat to, co se tam dělo: Co je to za sílu, která takto pojí lidi v jedno? Kde pramení lidská touha po duchovním prožitku? Tohle může dávat smysl jenom změněnému srdci. Vnímat tu radost, když lidi z jiného národa vyznávají upřímnou lásku ke Kristu... Být v tom proudu nočních modliteb, kdy žasnete nad tím, čeho jste svědky a nechce se vám skončit... Nebylo to setkání YMCA pracovníků, kteří jsou křesťany. Bylo to setkání

křesťanů, kteří jsou YMCA pracovníci. Haleluja, Tohle je místo, kam se budu rád vracet.“
(Miloš, YMCA Sever)

► „Konference Unify byla skvělá! Každá část programu stála opravdu za to – krásné chvály, inspirativní přednášky, přínosné workshopy, zajímavé exkurze po Praze, společné modlitby...a hlavně přínosné a motivující rozhovory s ostatními účastníky nejen z Evropy. Jsem moc ráda, že jsem se konference mohla zúčastnit. Byl to skutečně nezapomenutelný zážitek. :-“
(Gábi, YMCA Plzeň)

► „Byla to (a v mém mozku stále je!!!) akce, na kterou nezapomenu. Ty rozhovory napříč celým světem, s různě mladými ymkaři (Od 1 do 80 let)! A spousty informací ze světa lokálních Ymek i YMCA World, tolik detailů z historie původní YMCA i jejího zakladatele! A také v neposlední řadě studium Bible, sdílení se ve skupinkách, ale i dvojicích a trojicích třeba při společném stolování. :-) A také odpočínutí si od monitorů, excel apod. a jejich chvilkové (4denní) nahrazení rozhovory s dalšími lidmi se srdcem na dlaní.“

(Robert, YMCA Orlová)

- ▶ „Když mám mluvit o svých pocitech z YMCA Unify konference v Praze, v první řadě mě naplní vděčnost – děkuji Bohu, že se konference vůbec mohla uskutečnit, a to dokonce u nás v České republice. Jsem velmi hrdá na naši Ymku, na všechny naše ochotné dobrovolníky. Jsem vděčná, že jsem zde mohla být i já... doted' trávím hluboké zážitky z modlitební noci... taková rozdílnost ve způsobech uctívání, modliteb a chval a přitom tak hluboká jednota... Kromě všeho toho velikého pozhnutí, které jsem mohla přijmout, odpočinku, výletu a tolika dobrého jídla, jsem vděčná, že Bůh po modlitbě jednoho bratra z Německa uzdravil mého manžela z tři měsíce ve dne i v noci trvající veliké bolesti ramene. Pánu buď veliké díky!“

(Gabriela, YMCA Plzeň)

- ▶ Co bylo pro mne skutečně přínosné, byla možnost poznat ostatní, často i velmi vzdálené YMCA, a uvědomit si, že máme hodně společné-

ho, co nás spojuje. Společné stmelení při zpěvu, modlitbách, rozhovorech. Společné sdílení, učení se. Nadšení do práce pro (nejen) mladé Ymkaře, když mohou vidět, že jsou součástí něčeho mnohem většího, co má velký přesah. Programově bych k tomu přiřadil společné přednášky, zpěv, workshopy, malé skupinky, rozhovory u kávy, jídla nebo večer po programu. Velmi silný zážitek byla v tomto určité také modlitební noc. Jinak i veškeré zázemí bylo moc fajn, vše bylo dobře zorganizované, program byl zajímavý, a když bylo na výběr, bylo opravdu z čeho vybírat.

(Ondra, YMCA Jindřichův Hradec)

- ▶ „Prožitek živého „aby všichni jedno byli“ - křesťanství a ymkařství napříč národnostmi a tradicemi.“

(Vojta, YMCA Olomouc/YMCA v ČR)

Sára Dzvorníková, YMCA Plzeň, foto: archiv YMCA

Volejbalový turnaj YMCA 2024

V Pardubicích proběhl už 12. ročník Volejbalového turnaje YMCA, který pořádá YMCA DAP. Letos byl termín trošku posunutý z tradičního únorového až na 9. března.

Možná i to bylo důvodem, proč bylo pouze 8 týmů. To však nic neubralo na dramatickosti turnaje, neboť všechny týmy byly šikovné, zápasy byly vyrovnané a přinesly většinou těsné výsledky. Organizace proběhla v poklidu, také díky novému řediteli turnaje Jaromíru Strádalovi, který pro letošek převzal štafetu po svém synu Davidovi – děkujeme!

Výsledné pořadí týmů vidíte v tabulce, je pěkné, že řada týmů si turnaj oblíbila a jezdí opakovaně a jak vidno, obhájit titul se může podařit i po deseti letech

– Olomouc vyhrála v roce 2014 a po deseti letech triumf zopakovala, a to téměř ve stejném složení, a přestože léta přibývají. Gratulujeme!

Ymkařské týmy neváhejte, vyhlížejte příští turnaj a přihlaste se! Ať žije Volejbalový turnaj YMCA 2025!

- ▶ 1. Olomouc
- ▶ 2. Tyršák
- ▶ 3. Stejčí
- ▶ 4. Nevíme nic
- ▶ 5. Sebranka
- ▶ 6. Pardubice
- ▶ 7. Višňováci

J. V. Hynek, foto: archiv autora textu

Klub matek a dětí MOTÝLCI YMCA Brno a svátek zamilovaných

14. únor je pro nás nový svátek. Není v ukrajinském kalendáři. Ale inspirovali jsme se tím, jak se slaví Valentýn v České republice a také jsme slavili.

Paní Marie, paní Ina a paní Oksana spolu s dětmi připravovali výzdobu několik týdnů předem. Děti si fixem obkreslily dlaně a ty pak vystřihly a ozdobily květinami. Paní učitelky ve spolupráci s rodiči děvčatům vyrobily bílé šaty a zlaté čepice a ozdobily je červenými stužkami. A pro kluky vyrobily červené motýlky.

Děti se učily písničky, básničky a tanečky o lásce k mamince, o přátelství, které vymyslela naše paní Máša. Naši malí se učí moc rádi.

A jak rádi vystupují: s velkými červenými balonky ve tvaru srdce, v oblecích, pláštěnkách i pod deštníky, s motýlky a pomlázkami... Cyklus fantazie, kreativity a positivity.

Na konci slavnosti čekala na všechny umělce sladká lahůdka.

Sestřihali jsme mnoho videí, která mohou děti poslat prarodičům na Ukrajinu. A také zářivé fotky, které si rodiče uloží jako okamžiky štěstí v tomto těžkém válečném období v naší zemi. Takto jsme si užili oslavu svatého Valentýna, posíláme náruč lásky všem.

Клуб матері та дитини MOTÝLCI YMCA і День Святого Валентина

Для нас 14 лютого - нове свято. Його немає в українському календарі. Але ми надихнулися тим, як святкують День закоханих в Чехії і також святкували.

Вихователі разом з дітками декілька тижнів напередодні готували реквізит для свята. Діти обводили свої долоньки фломастерами на картоні, а потім вирізили їх та прикрашали квітами. Вихователі майстрували дівчатам білі сукні та золоті шляпки і прикрашали їх червоними стрічками. А для хлопців зробити червоні метелики.

Також всі разом прикрашали приміщення – червоними та рожевими сердечками і Амуром зі стрілами.

Під керівництвом професійних педагогів вивчали пісні, вірші та таночки про любов до мами, про дружбу та про перші почуття один до одного. Наші маленькі артисти роблять це залюбки.

А як вони раді виступати: з великими червоними кульками у формі серця, в костюмах, дощовичках

і під парасольками, з метеликами та помпонами... Колообіг фантазії, творчості і позитиву.

Наприкінці свята на всіх артистів очікувало солодке чащування.

Ми змонтували багато відео, які малята можуть відправити своїм бабусям та дідусям в Україну. А також яскравих фотографій, що будуть збережені батьками, як моменти щастя в цей нелегкий період війни в нашій країні.

Нам сподобалося святкувати Святого Валентина.

*Alina Baranovska, YMCA Brno,
foto: archiv autorky textu*

Co nám odkázal zakladatel YMCA

aneb 6 životních hodnot George Williamse

Následující text je překladem části knihy „The Shining Light“, kterou o Ymce, její historii, založení a poslání napsal Dr. David Newman, pastor a ymkař z USA. V případě zájmu si celou zajímavou knihu v angličtině můžete vypůjčit ve fyzické podobě na sekretariátu YMCA v ČR.

Hodnoty George Williamse, jeho mise a hnutí YMCA

1) Starat se o druhé (Caring)

Jednou byl George Williams požádán, aby promluvil o tom, co by měla YMCA dělat pro svůj růst, aby byla úspěšná. Mohl říct tolik věcí! Mohl mluvit o organizaci, delegování, reklamě nebo financích. Ale místo toho řekl toto:

„Zjistěte si jména mladých mužů kolem vás. A pak si vezměte jednoho po druhém. Napište mu dopis. Podejte mu ruku. Pozvěte ho na přátelský šálek čaje. Mluvte s ním laskavě, přirozeně. Vezměte ho na procházku. Prokažte mu trochu laskavosti a získáte si ho.“

Mějte vřelá srdce, milující, velké duše. S touto laskavostí, touhou starat se o druhé a s Božím požehnáním v YMCA nedojde k žádnému selhání. Právě to totiž pomůže překonat každou obtíž.“

George Williams se staral především o lidi. Záleželo mu na nich, a to i tváří v tvář kritice, nesouhlasu a otevřenému nepřátelství. Williams jednou vyprávěl příběh mladého muže z dob Hitchcocka a Rogerse, který si dal za cíl znepřátelit právě skupinu mladých, kteří se scházeli k modlitbě v místnosti 14. Pokud se dozvěděl, že některý člověk nově uvěřil v Krista, tento muž na něj naléhal a dával si záležet na tom, aby mu řekl, že jeho nově nabytá víra je nesmysl a že mu ji snadno vymluví. „Přirozeně,“ řekl Williams, „se dostal na náš seznam lidí, za které jsme se modlili speciálně.“ Tento mladý muž byl stále bojovnější. Williams se dál modlil, a kromě toho se začal vyptávat v továrně, aby o něm zjistil, co má rád, konkrétně jaké věci. Společný přítel věděl, že tento muž si nedokáže nechat ujit dobrou ústřico-

ovu večeri. A tak George a mladí z místnosti 14 zorganizovali večerní posezení u ústřic, na které ho pozvali. „Představa, že se tito nudní křesťanští mladíci pouští do něčeho tak lehkovážného, ho nesmírně pobavila, a tak v duchu s nadšením přijal jejich pozvání.“ Když večer skončil, nedojala ho žádná lehkomyšlná zábava nebo upjaté chování, ale přátelskost, péče a upřímná laskavost George Williamse a jeho společníků. Netrvalo dlouho, a i tento muž změnil názor a uvěřil v Krista. George a jeho přátelé se skutečně starali o druhé. Nebylo to jen chvilkové rozhodnutí, ale postoj, který vycházel a byl motivován právě péčí, láskou a starostí o nás, kterou nám prokázal a prokazuje Ježíš.

2) Respekt (Respect)

Y ve slově YMCA znamená „mladý“, a přestože YMCA samozřejmě není jen pro mladé, je důležité, že ji vymyslel mladý člověk, že ji uvedli v život mladí lidé, a že slouží mladým lidem.

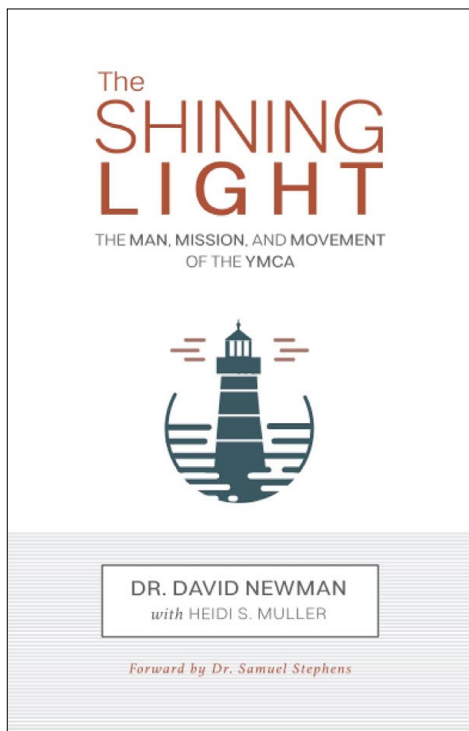
Zatímco mladí lidé jsou často podceňováni a někdy i přehlíženi ve srovnání s těmi, kteří mají zkušenosti, kapitál a vliv, Williams nejenže viděl potřeby, ale také respektoval potenciál statisíců mladých mužů ve svém městě.

George Williams měl kouzelnou schopnost přesvědčit každého přítomného mladého muže, že na něm spočívá obrovská odpovědnost, a právě na něm záleží, zda setkání, aktivita, či dokonce práce celé YMCA, bude úspěšná. A když mladého muže naplníte přesvědčením, že na něm, jeho síle, víře a věrnosti závisí tak mnoho, jste na dobré cestě k tomu, aby se stal hrdinou.

Pod Williamsovým vedením se YMCA stala průkopnickým hnutím mládeže, které je dnes charakteristické pro křesťanskou službu na celém světě. Jednoduše rozpoznal a respektoval zvláštní hodnotu mladých lidí.

3) Upřímnost (Honesty)

George Williams je samozřejmě známý především jako zakladatel YMCA. Ne každý však ví, že byl také po celý život podnikatelem. Trochu podvádět v účetnictví nebo si navýšovat pohledávky mohlo být pravidel-

ným pokušením. George se nad takovým pokušením nepozastavoval, spíše věděl, že se před ním musí mít na pozoru. Do svého deníku si zapsal modlitbu, v níž prosil Pána, aby ho uchránil od „přibarvování a přehánění“. Pokračoval dále:

„Posiluj mou paměť a zehnej mi ve všem, co dělám. Kéž v podnikání jednám tak, jako by mi stál po boku pan Hitchcock. Ach, můj Otče, pomoz mi, abych byl svědomitý ve všem, co dělám. Ved’ mě v mých rozhodnutích a udržuj na správné cestě.“

Tento druh radikální upřímnosti je jednou z věcí, které mě na Georgovi Williamsovi nejvíce zaujaly. Pokorně se lidem i Bohu představoval takový, jaký byl. Upřímnost je koneckonců mnohem víc než jen nelhat. Jde o ukázání pravdy, ať to stojí, co to stojí. George byl přesvědčen, že jeho hodnota a životní jistota nejsou založeny na jeho vlastním výkonu, ale na tom, že je milovaným Božím dítětem. Díky tomu byl schopen říkat pravdu o svých slabostech a žít svobodně a upřímně.

4) Odpovědnost (Responsibility)

George Williams byl přátelský, společenský snílek s velkým srdcem. Tyto vlastnosti se ne vždy pojí s takovými vlastnostmi, jako je organizovanost, důslednost a disciplína. Je tedy zajímavé, ale ne překvapivé, že mezi několika dokumenty, které se našly v jeho psacím stole, když zemřel, byl i soubor cílů pro každodenní život. Byl pomačkaný a opotřebovaný, protože byl pravidelně přenášán a čten. Dovolte mi, abych se s vámi o několik těchto cílů podělil. Myslím, že poznáte, jak vážně to Williams myslel se zodpovědným životem:

- *Ať se Pánu zalíbí pomáhat mi vytvářet předsevzetí a pak mi dá milost, abych je dodržoval.*
- *Že si nařídím budík, a když zazvoní, že vylezu z postele dřív, než skončí.*
- *Že si každé ráno přečtu a budu rozjímat nad částí Božího slova a strávím nějaký čas v modlitbě.*
- *Že strávím více času modlitbami za mladé muže ve farnosti sv. Pavla.*
- *Že mám na určité věci určité dny a časy a snažím se být pravidelný a dochvilný.*
- *Že se budu snažit lépe znát Písmo svaté a mít biblická čtení s mou drahou Helen.*

Vzhledem ke své pokorné povaze chtěl Williams až do konce svého života být zodpovědnější a prosil Pána o milost, aby takovým skutečně byl. Věděl, že právě to je pro život dobré, že je důležité vstávat včas a pro důležité věci v životě mít disciplínu. Říkáme tomu zodpovědnost. Byl však důsledně zodpovědný i jiným způsobem, který měl významný dopad. Nikdy neviděl jakýkoli problém jako problém někoho jiného.

Jeden ze spolupracovníků v továrně vzpomínal, že *„když někdo nestíhal a měl hodně práce, George Williams byl vždy první, kdo mu pomohl, a pomáhal ochotně a s největší radostí. Nikdy nebyl příliš zaneprázdněný, unavený, než aby mohl posloužit, a pokud se někdy někdo ocitl v nesnázích, obrátil se právě na George Williamse.“*

To je jistě jen jeden z obrazů životního stylu plného odpovědnosti: George neseděl stranou. Celý jeho život byl utvářen starostí o druhé, kterou pociťoval, a odpovědností, kterou přebíral za svět kolem sebe.

5) Přijetí (Inclusion)

George Williams se k lidem choval na základě jejich přirozené důstojnosti, bez ohledu na jejich věk, etnický původ, socioekonomické postavení nebo náboženské vyznání. Vyzval YMCA, aby se modlila za „každého mladého člověka v království“ a brala na něj ohled. Brát ohled znamená nejen brát ohled, ale skutečně daného člověka vidět. V našem zaneprázdněném životě totiž často druhé ve skutečnosti nevidíme. Protože se na ně nedíváme. To může platit zejména tehdy, když se tito druzí nacházejí někde mimo naši izolovanou bublinu. Williams viděl lidi. Přijímal každého. A do struktury YMCA vetknul úctu a respekt ke každému člověku. „Každý mladý muž v království, od prince z Walesu až po nejnižšího zebřáka, každý mladý muž od čtrnácti do čtyřiceti let“ měl být vnímán jako cenný člověk. V tomto světle se podporoval jednotu a otevřel svou náruč dokořán pro všechny. Tento Williamsův hluboký odkaz a způsob vedení YMCA nás ovlivňuje dodnes.

6) Celistvost člověka (Holistic)

Křesťanské sdružení mladých lidí se zrodilo z přesvědčení, že klíčovou potřebou každého člověka je správný vztah se Stvořitelem. Pokud je tento vztah narušen, pak je narušeno i všechno ostatní; až však dojde ke smíření, je možné na tomto základě stavět dál.

Již na počátku rozvoje Ymky bylo jasné, že je potřeba tento vztah budovat. Křesťanská práce je duchovní prací a zároveň i prací lidskou; lidé jsou totiž duchovní bytosti. Jeden z prvních historiků YMCA říká, že křesťanské aktivity – *„přivádění lidí k tomu, aby se stali křesťany a sloužili Ježíši Kristu, vede křesťany k tomu, aby se starali o potřeby celého člověka.“*

Dr. Luther Gulick na sjezdu YMCA v roce 1889 řekl: *„Naše organizace má velmi cenný základ pro svou práci v tom, že pracuje pro mladé muže, a to nejen pro jejich těla, mysl a duši, ale pro spásu, rozvoj a výchovu celého člověka, tak, jak ho Bůh stvořil.“*

YMCA dodnes s potěšením vnímá své členy jako celistvé osobnosti, které jsou hodnotné a schopné všestranného rozvoje.

Závěr příběhu - světlo svítí

Ne každý končí dobře. S přibývajícím věkem se může vkrádat jistá samolibost a soběstřednost, která se mění v malomyslnost, touhu ovládat, nebo i strach z neznámého.

Ani jedno však v životě George Williamse nevidíme. Při svém posledním veřejném vystoupení byl Williams slabý, nemohl stát a ani přečíst připravený projev. Přesto byl sám sebou. Byl to muž, kterého Bůh formoval už od dob jeho působení na farmě Ashway. Byl pokorný, radostný, milující, vášnivý a přesvědčený. Jeho slova přečetl davu jeden z jeho přátel.

„Pokračujte vpřed. Očekávejte od Boha velké věci. Vedle pokoje a radosti, které mi přinesl můj Pán a Spasitel Ježíš Kristus, jsem největší štěstí našel v práci

pro Ymku. Chtěl bych proto naléhavě vyzvat všechny mladé muže, aby se tělem, duší i duchem odevzdali Spasiteli, který je miloval a zemřel za ně, a aby svůj život věnovali úsilí o rozšíření Jeho království. Tak se jim dostane naplnění a pokoje na tomto světě a věčné slávy v životě budoucím.“

Vidíte to? Vidíte ten jasný, zářivý plamen, který hořel v srdci George Williamse i v jeho posledních dnech? Já ano. Vidím stejné světlo, které září v mé lokální YMCA a v YMCA po celém světě. Jsem tak vděčný, že tento jediný muž – tento teenager – sdílel světlo, které měl, s lidmi kolem sebe. A lidé si toto světlo předávají jeden po druhém už téměř dvě stě let.

David Newman, překlad Sára Dzvonicová,
foto: archiv YMCA

YMCA Orlová plná stavebnic Lego

Pracovníci YMCA Orlová necelé dva měsíce pilně sháněli bodíky z Albertů, aby mohli nakoupit nakonec celkem 95 ministavebnic Lego. Toto množství vydrželo dětským a mládežnickým návštěvníkům přesně 5 odpolední, od pondělí 11. do pátku 15. prosince 2023. A při stavění šlo nejen o šikovnost, zručnost a logiku, ale rovněž o bystrost a tvarovou rychlostvorbu.

Děkujeme touto cestou především Moravskoslezskému kraji za poskytnutou dotaci, bez níž by se stavění nekonalo. Projekt Volný čas s YMCA Orlová 2023 byl podpořen v rámci Podpory volnočasových aktivit pro mládež 2023.

Robert Kovarik, YMCA Orlová, foto: Věra Šípková

Upgrade Proteinu

TEN SING
Český tensingový festival 2022 – „LABYRINT“

O podzimních prázdninách se vrchlabské náměstí rozezná hudbou. Na Český tensingový festival s názvem Labyrint se do Vrchlabí sjelo přes padesát mladých lidí z celé České republiky.

Během tří dnů návštěvníci navštíví hodinové představení, se kterým vystoupili na náměstí T. G. Masaryka. Program celého festivalu byl velice pestrý.

Kromě zpívání, tančení a hraní divadla byly pro účastníky připraveny zábavné hry, challenge, workshopy a tzv. „free-time pointy“: čajovna, kaple, kreativní koutek a jamstage, kde mohli účastníci trávit svůj volný čas. Jeden večer byl také věnován koncertům jednotlivých tensingových skupin. Zájemci a fanoušci ze všech koutků našli na festivalových stránkách festival tensing.cz.

Ten Sing kromě festivalu pořádá během roku spoustu dalších akcí. Největší z nich je nyní Vánoční Gospel Night stream, který si budete moct poslechnout 17. prosince na streamovací platformě hrájeme online, nebo na Facebooku či YouTube.

Abyste nám neunikli, sledujte nás na našich sociálních sítích. Pokud vás Ten Sing zaujal a je vám mezi 12 a 26 let, přijďte se podívat na tensingové profíky. Časy zkoušek najdete na Instagramových profilech jednotlivých skupin. A jestli ve vašem městě žádný z tensingů nepůsobí, rádi vám pomůžeme s jeho založením. Přiděte se na nás na další tensingové akce.

Český tensingový festival se koná každý rok na podzimní prázdniny, vždy ve městě pobožení jedné

Alexandra Lounová, YMCA DAP,
 foto: archiv autorůky leda

► 10

něčemu výše uvedenému nebo explicitně neuvedenému? Oslovte ho, nabídněte mu prostor Proteinu, aby se mohl realizovat a nám všem prospět nějakými zajímavými informacemi, které nám pomohou lépe sloužit dětem a mládeži nebo prostě jen žít. Protein už vychoval nejednoho žurnalistu a řada dalších lidí se otrkala a určité rozhodnutí přispívá do Proteinu považují za dobrou volbu, neb zvýšili své kompetence a potřebovali svou vůli a odpovědnost, něco dotáhnout, zvládnout termín, zopakovat si hy, chy, ky, ry, dy, ty, ny.

Co dalšího?

Pak jsou to samozřejmě informace o dění ve vaší Ymce – ať už pozvánky na to co chystáte nebo články o tom, co se vám povedlo – udělat, uspořádat, zorganizovat, prožít. Věřím, že budou pro všechny čtenáře plné inspirace a motivace.

Ale... i to by mělo mít nějakou formu. Jak Protein znáte a co určitě zůstane je mix delších a kratších článků a pak je tu rubrika Stručně – ultrakrátké zprávy. Občas se objeví nějaký superdlouhý.

Protein vstupuje do druhého čtvrtstoletí své existence. Jak jste si mohli všimnout prodělal určitý evoluční vývoj, pokud jde o vnější formu – zcela jiné fonty, některé drobné a jiné výraznější změny v grafickém uspořádání, ale... Chtělo by to poněkud zapracovat i na obsahu...

Co psát – tedy jaké příspěvky by Proteinu slušely?

Je celkem nepřekvapivé – cokoliv, co by mohlo zajímat všechny ymkaře a jejich přátele mladé duchem (to jsou všichni od 5 do 99 let – jistě umí číst i někdo pětiletý a stoletého ymkaře zatím nemáme). Tedy cokoliv o přírodě, technice, táboření, literatuře, hudbě, kultuře obecně, psychologii, pedagogice, teologii, vztazích, výchově, vedení, řízení, marketingu, ekonomice, hrách (ne fazolích, i když proč ne, jsou zdravé), personalistice, ... zkrátka vidíte, že slovo cokoliv v úvodu odstavec nebylo přehnané. Znáte někoho, kdo se věnuje ať už profesionálně nebo amatérsky, ale se zaujetím

- Superdlouhý článek znamená ve finálním tisku 3 a více stran, maximálně únosný je 5 stran. Bývají to buď rozhory s pamětníky nebo nějaký cestopis (pokud je opravdu dlouhý, může vycházet na pokračování v jednotlivých číslech). Tato délka se dá číselně vyjádřit přibližně 2 000 slovy a 12 000 znaky včetně mezer.
- Delší článek je takový, pro který je třeba vyhradit 2 stránky i s fotkou či fotkami, to je bratru do 700–1 200 slov, potažmo 4000 a 7000 znaků včetně mezer.
- Krátký článek je na jednu stránku i s fotkou, to je sestře 300–350 slov, tedy cirká 2 000 znaků včetně mezer.
- Ultrakrátká zpráva – která je s malíčkou fotkou

či zcela bez fotky má od 30 do +/-100 slov, tedy okolo 200 až 700 znaků včetně mezer.

To je jakýsi ideál, který nečiní problémy při sazbě a je to spíš doporučení, když někdo pošle příspěvek, který se bude vymykat všem uvedeným kategoriím, tak si s tím redakce poradí. Každopádně pozor – do systému vnitřních grantů lze pak zapsat články typu A až C, nikoliv D!

A ještě něco k fotkám.

Fotka, kterou se rozhodnete k článku poslat, by měla být originál přímo z fotoaparátu či mobilu, v žádném případě ne stažená z facebooku či přeposlaná přes různé komunikační nástroje, neb se fotka vždy zkomprimuje a pro tisk je pak nevhodná. Jednoduchá pomůcka – pokud má fotka méně než 1 MB, tak pošlete jinou.

A poslední pokyn k formální stránce – každý článek opatřete názvem, jménem autora, názvem vaší Ymky a autorem fotografií; tedy např. Nejlepší článek roku 2024, „vlastní text“, Ymkař Ymkařský, YMCA Klopotovice, foto: Ymkařka Ymkařská. Pokud si myslíte, že je to nošení dříví do lesa, tak vezte, že za posledních 20 let bylo zasláno v tomto tvaru asi 5 % článků.

Anketa

Před spuštěním tohoto ročníku proběhla anketa mezi čtenáři Proteinu a výsledky lze shrnout takto.

Prakticky 100 % respondentů vyhovuje mix delších a kratších článků – budeme v tom pokračovat.

Stejně procento respondentů je spokojeno s obsahem Proteinu. Kvitovány jsou zejména články s duchovní tematikou, zajímavosti z historie YMCA (archivu YMCA v ČR), i aktuální informace o dění v jednotlivých Ymkách.

Celkem 86 % vnímá potřebu tištěné formy časopisu. Tisknout Protein celobarevně by chtělo 43 % respondentů, nicméně nebylo řečeno, kolik by to stálo... pokud by věděli, že by při tak nízkém nákladu byla výsledná cena jedno číslo přes 100 Kč, tak by asi nehlasoval pro plnobarevnou variantu nikdo.

Pokud jde o nápady na zvýšení odběratelů Proteinu, tak padly pouze dva: propagovat cíleně Protein na

všech akcích YMCA, aby se více Ymkařů dozvědělo, že vůbec existuje, plus propagovat konkrétní články zveřejněné v Proteinu na sociálních sítích. Druhý nápad se týkal možnosti mít k dispozici elektronickou verzi v PDF pro tisk, aby si každý kolektivní člen YMCA mohl vytisknout, kolik kusů potřebuje. Tato možnost určitě je, PDF soubory jsou k dispozici na webu Proteinu – k prohlížení, bez ořezových značek, pro domácí tisk a sešití sponkou je asi dostatečný. Pokud by chtěl někdo s ořezovými značkami, tak mohu sdílet soubor, který jde do tisku a tedy i ve vyšší kvalitě, leč nepředpokládám, že by to bylo jednak efektivní pro rozšíření čtenářstva, natož ekonomicky – tisknout 10 nebo 20 kusů bude vždy dražší než to udělat najednou.

Citlivá otázka zdražování dopadla ošemetně, 57 % respondentů by nevdalo zdražení z 15 na 25 Kč. Protein stojí stejně už 20 let, ceny všeho stoupají... Stávající cenu pro Kč YMCA si můžeme dovolit pouze díky tomu, že je časopis dotován z celkového rozpočtu YMCA v ČR, přátelským vztahům v tiskárně a také snaze rozdat co nejvíce kusů osobně (bez pošty).

Zkrátka – pište, propagujte,... Protein bude takový, jaký si ho společně uděláme!

J. V. Hynek, YMCA v ČR: obrázek: autor textu

Diář YMCA 2024

Setkání YMCA

21.-23. května (Soběšín)

Valné shromáždění YMCA

21.-23. září (Praha)

Solný mlýn

21.-23. září (???)

KČČ – Kurz činného člena YMCA

5.-7. listopadu (Praha)

Přihlášky najdete vždy v adekvátní době před akcí na webu www.ymca.cz – hlídejte si termíny!

Cyklus vzpomínání na Ymku

V této rubrice vám přibližujeme významné osobnosti Ymky jejich vlastními slovy. Dalšími pamětníky jsou manželé Monika a Mojmír Tišší z YMCA Olomouc, kteří stáli téměř u jejího zrodu, ale Mojmír také působil v celorepublikových orgánech YMCA.

Kdy jste se s Ymkou poprvé potkali a při jaké příležitosti?

Monika: Tak to si pamatuju naprosto přesně. S Ymkou jsem se potkala v Církvi bratrské, když byl předsedou bratr Kašper a my jsme přijeli ze Žiliny – vlastně jsme přesídlili do Olomouce, to bylo prvně, co jsem zaregistrovala Ymku.

A to už tedy byla Ymka fyzicky založená, takže vy jste přišli a už tu byla?

Mojmír: To ano, asi půl roku, bylo to v roce 1994 a první akce, která se konala, byl letní tábor.

Monika: V Benátkách nad Jizerou. Taky jsem už věděla, že hned naproti toho sboru CB bydlí nějací Olsonovi, Američani a tam jsem poznala Williho, protože v těch Benátkách, tak tam byl Willi Stricker a Daniel Haerberli a rozdával letáčky nebo nabídku poznávací cesty do zahraničí do Švýcarska a já jsem tu nabídku dostala, byla jsem hrozně překvapená, moc mě to potěšilo, a to to bylo poprvé, co jsem viděla Williho a vlastně potom ta spolupráce (se švýcarskou Ymkou), pokračovala dalších 10 let.

Proč jste se rozhodli spojit svůj život s Ymkou a věnovat jí tolik času a energie?

Monika: Naprosto jasně. Předtím, než jsme se přestěhovali do Olomouce, tak jsem studovala Institut dětské misie a moje rozhodnutí bylo, že v lékárně, což je moje původní profese, může pracovat každý, kdo to vystuduje, ale s dětmi nemůže dělat každý, protože ne každý chce být s dětmi i o prázdninách, učitelé hlavně, protože mají všech dětí už tak trošku plné zuby. A mně se ta práce dětské misie hodně líbila. A tak jsem si říkala, že to je značka ideál, když vlastně jsem se naučila, jak připravovat tábory, jak připravovat evangelizační akce i jak připravovat nedělní kluby,

jak učit a Ymka – křesťanská organizace nevyučovala tímhle způsobem, takže já jsem to vlastně spojila, protože jsem se to naučila ty 3 měsíce na tom výcviku. A věděla jsem, že prostě mám nějaký základ, nějaké know how na to, abych v Ymce mohla být pro tu práci dostatečně fundovaná. Takže to bylo moje rozhodnutí, a ještě jsem se rozhodla, že pokud tu práci chci dělat a baví mě, tak že to prostě budu dělat do důchodu, což se asi splní.

Jaké zážitky máte spojené s počátky YMCA v Olomouci?

Monika: Perfektní, perfektní...

Mojmír: Jenom pozitivní... (lehce sarkasticky)

Monika: ... Ne ne, moje hodně silné zážitky byly, když jsem zjistila, že olomoucký Hotel Palác patřil Ymce, a tak jsem procházela různé historické dokumenty o tom, jestli by se náhodou nepodařilo Hotel Palác získat zpátky (nepodařilo..., YMCA Olomouc ho sama prodala hned ve 20 letech 20. století, pozn. red.). No, a tak jsem se tam dozvídala velice podrobný soupis materiálu, který Ymka měla, jaké bylo vybavení a kolik tam bylo postelí. A samozřejmě co se tam dělalo a kde všude byly nějaké kurty a sportoviště, a to bylo pro mě hodně zajímavé a inspirační, to se mi hodně líbilo.

A vlastně ještě úplně na tom začátku to pro mě bylo dobrodružný, protože tím, že člověk nastoupil do něčeho nově vznikajícího, tak měl strašně otevřené dveře. Já jsem věděla, že prostě ty možnosti jsou, ale nevěděla jsem jaké, tak jsem jela do na třítydenní pobyt mezinárodní do Norska a tam byli účastníci z nějakých pětadvaceti zemí světa, z různých Ymek. A tam po večerech a přes den, no prostě celou dobu, jsme tím vzájemným rozhovorem, programy a programy na ulicích, evangelizačním programem jsme se dozvídali, jak která Ymka pracuje a co, která Ymka dělá, a to pro mě bylo úplně úžasné, protože jsem viděla, že ano tam udělají refugee kempy, v Africe se snaží dát mléko lidem, dětem, vzdělání a podobně. Ve Švýcarsku, tak to je úplně jiná liga, tam třeba jezdili na

pooby a stavěli iglú a podobně. A každý ten stát dělá něco trošičku jiného, protože ty potřeby byly různé, a to se mi strašně líbilo, takže jsem vlastně zjistila, že cokoliv, co si člověk vymyslí a bude kompatibilní s myšlenkou Ymky – duch, duše, tělo – a s nadšením, že můžeš vymyslet a udělat cokoliv.

Mojmír: Ještě chci říct, že vlastně v té době sehrála velkou roli mezinárodní Ymka. My jsme byli v nějaké skupině zemí, které nás podporovaly, tam byli ti Švýcaři, Norové, Němci a já ještě nevím kdo. A to, co bylo úžasné, tak vlastně ty a další ymkaři byli přece právě ve Švýcarsku na té velké slavnosti, myslím, že nějak 150 let švýcarské Ymky, jelo se tam, aby se vědělo, co se všechno děje, to samo v tom Norsku a myslím, že to právě znamenalo takový obrovský start – že jsme viděli co se všechno dá dělat, jaké jsou možnosti, byli pro nás takový vzor.

Monika: Takže ne, máme tady naši maličkatou republiku a můžeme něco maličkatého dělat, ne, vůbec ne, fakt jsme dostali ten nadhled a rozhled a přehled.

Mojmír: Na spoustu věcí by člověk sám vůbec nepřišel, neměl odvahu nebo by prostě vymýšlel věci, které jsou už jsou dávno vymyšlené. To bylo moc dobré, pozitivní...

Takže z té velké celosvětové inspirace se to tady v Olomouci potom přetavilo v jaké konkrétní aktivity?

Monika: My jsme hlavně potřebovali nějaké prostory, protože jsme měli maximálně tak jednu malinkatou kancelářičku v CB, to bylo všechno, ani telefon jsme tam neměli, musela jsem chodit naproti na poštu telefonovat normálně na pevnou, toaleta tam nebyla, klubovna, nic. Tak jsme hodně přemýšleli, co a jak udělat, a když jsme věděli, že tu byl Hotel Palác, tzn., že je naděje, že jednou budeme něco mít, tak jsme měli nejdřív pronajatý prostor v S-klubu, tam byly přednášky a taky kluby pro děti – ne úplně nedělní škola, ale zážitkové... vím, že jsme tam měli třeba Davida a Goliáše, vyráběli jsme zbroj, snažili jsme se potěžkat, jak ji měl Goliáš těžkou, štít... a kluky to děsně bavilo, fakt to objevovali zážitkově, tak to bylo moc fajn. Potom nám to už nestačilo, potřebovali jsme další prostory, protože jsme měli keramickou pec, to jsem se učila u Marty (Lipusové) keramiku, a tak jsme pronajali místnost ve Vodáku (TJ Lodní sporty Olomouc), bylo to fajn, ale celkem mrňavé a za dost peněz, a tak začala vznikat myšlenka postavit nějaký malý ateliér nějakou klubovnu u nás doma na zahradě.

Mojmír: Jen chci říct, že to začalo letními kempy a vlastně Kašper měl představu, že se budou dělat

jenom ty tábory a my jsme přišli s tou myšlenkou, že by byly celoročně pracující skupiny, začal Klub medvědí se to jmenovalo, pak se dělali jazykové kroužky a doučování, na základě toho, že tu nějakou dobu fungoval Ten Sing z Norska, tak tady vznikla tensingová skupina, vzniklo Centrum pro prevenci v oblasti náboženských sekt a Fiat Ban, to byly tance, keramika a další výtvarné kroužky.

Monika: Pak byly jednorázové akce, třena v rámci oživení města Olomouce, ty byly důležité. Třeba v létě jsme měli na Svatém Kopečku dílny pro děti - ne přímo v ZOO, ale před ní na hřišti a také program na Floře Olomouc, a to bylo opravdu plošně, že kdo tam šel, tak si mohl něco vyzkoušet, takže taková prezentace Ymky, aby o ní lidé věděli.

Tím, že jsem domácí, tak chci říct, že co mě hodně bavilo ta této Ymce, že v jednu dobu byli třeba už jen ve výboru zastoupení lidé asi z 8 různých církví, to je takové dost výjimečná věc, ve srovnání s jinými Ymkami. Jsou třeba nějakí další lidé, na které byste chtěli vzpomenout?

Monika: Určitě Mirenka Bakešová a Feri Koudelka, ten už mezi námi není, ale Mirenka ano, mně se u nich vždycky strašně líbila jejich taková životní energie, jejich cestování a pak o tom dělali přednášky v Ymce, takže jsme s nimi mohli prožít, co oni prožili, to bylo moc fajn. S Mirenkou jsme jezdili i různě po Německu v rámci Kirchentagu, kde jsme spolu mohli zažívat inspiraci v rámci různých kostelů a co mě fascinovalo, když jsme přišli k jednomu kostelu, kde byl nějaký zpěv, který jsme si šli poslechnout a tam byli dobrovolníci, kteří měli velkou ceduli a na ní bylo napsáno - Kostel je plně obsazen! To bylo takové hezké, že někdy může být i plný kostel.

Mojmír: Taková dlouholetá obětavá členka byla a je Bohunka Zborková, která táhla hlavně to doučování a jazyky, překlady, když jsme někam jeli a Martin Bílek dělal tyto věci a tebe asi nemusím jmenovat... takže tady nejmenovaný Vojta celou dobu něco vymýšlel a asi od roku 2000 začal florbal, to bych vzpomenu Vládu Tučka a Ivoše Stanka, s nimi jsme potom byli i ve Švýcarsku na nějakém turnaji. No a samozřejmě Pipíno - Pavel Slepíčka, současný předseda.

Vojta: Já když si vzpomenu ještě na Feriho, tak od něj mám celoživotně zapamatovanou větu, protože byl předseda a řídil schůze výboru, tak vždycky říkal: „Správný výbor má trvat jednu hodinu, co je nad to, je zbytečné žvanění.“

Tak to byla Olomouc... a Mojmíre ty ses potom začal angažovat i v té celorepublikové Ymce, tak co tě k tomu vedlo, že ses tam rozhodl angažovat a co považuješ za důležité věci, které jste tam řešili tehdy?

Mojmír: Měli jsme silný pocit, že takový centrální model řízení Ymky, všechno z vrchu organizované, že to prostě nebude životaschopné.

To bylo ještě před Vohralíkovou, jen jak si vzpomenu... Rubáčková a pak tam byli nějaký strejdové, kteří to tak chvilíčku táhli. A... Já jsem jezdil na ty ústřední výbory, a tak mi přišlo, že tam byla taková nálada, jako něco změnit, trochu se vymanit z toho centralizmu a začali jsme vlastně razit takovou tendenci, aby každý ten kolektivní člen měl svoji samostatnost, právní subjektivitu se vším všudy a odpovídal si sám za svoje věci. No, což se v podstatě po několika letech bojů nakonec podařilo prosadit, takže to asi bylo takový to, co beru, že jsem tam nějaký poslání splnil.

No, ale jinak to, co se furt dělo dokolečka kolem pražského baráku, tak to byly věci, které nikoho moc nebavily a byl to průser a my vlastně z těch sdružení jsme do toho vůbec neviděli a nemohli zasahovat.

Nevím, jaké řešení by z toho bylo, ale je pravda, že ten barák nám přinesl spoustu dobrého, že jsme v podstatě měli na rozdíl od jiných organizací, nějaký vlastní zdroj financí a na druhou stranu to přineslo spoustu právě pekla a takových pokažených vztahů.

Co vám YMCA dala a co vzala?

Mně dala hodně moc vztahů s lidmi. Právě teď v době vánočních svátků si můžu vybatvit rozhovor s lidmi z Ježíškovi dílny, kterou děláme pravidelně už deset let jako Ymka, tak říkají, že je to pro ně hodně příjemné, už takový rituál, že si nedovedou představit nejit do dílničky. A dokonce dospělí lidé, kteří přijdou se svými dětmi, tak vzpomínají na to, jak tam chodili oni, když byli malí. A jak je to hrozně těší, takže to je takové to nejčerstvější, co mi říká, že to opravdu ty lidi vnímají, že tu práci, kterou tam děláme, že ji děláme dob-

ře, protože se tam vrací. tak z toho mám obrovskou radost. Nebo potom mám taky radost z těch programů, ať už to jsou tábory, které děláme nebo příměstské tábory nebo spolupráci s Ukrajinci, že opravdu chtějí na ty programy chodit. Není to tak, že to ochutnám a zjistím, že mi to vlastně nevyhovuje, protože to mám nastavené jinak, ale spíš tak, že vzpomínají, píšou a že se udržují dlouholetá přátelství, a to mě těší hrozně moc. To mi přijde smysluplné, důležité, a že vlastně ty lidi v tom vidí hodnotu, hodnotu společnosti, hodnotu člověčenství, a to to je pro mě to nejennější. Opravdu to, že něco někomu naučím, to, že jim něco ukážu, třeba jakým způsobem má pro mě vánoční období význam, nebo advent, nebo když dělám pravidelně program v psychiatrické léčebně pro děti, tak se na to taky těší. A jsou to celé projektové dny, nejen že tam jakože přijdeš na 10 minut, ale opravdu celý den. A to, že je mi umožněno i v takovéto instituci svobodně mluvit o narození Krista jako Spasitele, tak to mi přijde hodně důležité. Samozřejmě člověk poukáže na všechny aspekty, na to, jak to chodí ve světě, na pohanské rituály, na stromeček, ale ten důraz je kladený na narození Spasitele a není mi to zamítnuto. Jo, to mi přijde strašně důležité. Takže jo, pro mě jednoznačně vztahy. Ještě tam bylo něco...

Dala a vzala...

Monika: Jo, co vzala... Já si nemyslím, že by mi něco vzala krom času, který jsem věnovala dobrovolně a ráda. Vlastně ten čas, ale ten do toho člověk věnuje, protože bez toho to nejde.

Mojmír: No, já bych to hodnotil asi podobně – spousta zážitků, které by člověk jinak asi nezažil. A spousta zajímavých a vzácných lidí napříč církvemi napříč různými organizacemi, které by taky neměl příležitost jinak poznat a navázat nějaké ty vztahy. A to, co vidím jako mínus, tak to byly vždycky takové ty otázky – sehnat peníze, vymyslet věci tak, aby se to ufinancovalo. Kolikrát jsme se fakt pouštěli do věcí a vůbec jsme neměli žádný prachy a bylo to někdy jako takový trošku bych řekl stresující.

Monika: Ale zase jsme si uvědomovali, že opravdu Pán Bůh nám zehná. Že jsme to neudělali my, ale Boží dotek, Boží záměr.

K Ř E S Ť A N S K Á R E V U E

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVĚDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

Časopis Křesťanská revue spojil svou online podobu s portálem proboha.cz.

Můžete na něm najít např. tyto články:

Úvodník: Příběh Křesťanské revue

Jiří Schneider

Milí čtenáři, při psaní úvodníku do Křesťanské revue si vždy vzpomenu na jejího dlouholetého šéfredaktora Ladislava Pokorného. Úvodníky psal...

Rozhovor: Ymkaři dokázali do světa vyzářit naději

Jiří Schneider

Katolická církev pořád řeší, jestli se snažit dál zaujímat společensky autoritativní pozici a mluvit lidem do života, nebo spíš hledat příležitosti, jak moci být užitečná. Těm, kdo hledají...

Milan Balabán byl básníkem hebrejského myšlení

Pavel Hošek

Evangelický teolog, religionista, básník a spisovatel Milan Balabán se jakožto originální myslitel intenzivně věnoval problematice židovsko-křesťanského dialogu. Nebál se provokativních...

Havel se ocitl v paradoxní dvojroli filozofa na trůně

Matěj Hájek

Role prezidenta republiky má v současné české společnosti a ve veřejné debatě své jedinečné místo. Poslední prezidentské volby (podobně jako ty předchozí) zřetelně ukázaly, že Čechům a Moravanům výrazně záleží na tom, kdo se úřadu nejvyššího ústavního činitele v zemi ujme.

Komentář: Izrael je vnitřně rozdělen

Jiří Schneider

Izrael zažil v posledních letech unavující sérii pěti voleb, na jejichž základě se opakovaně nedařilo sestavit stabilní většinu v parlamentu. Premiér Netanjahu, jehož trestní stíhání bylo...

<https://proboha.cz/krestanska-revue>

Mojmír: Ale jakože, v tom byly nějaké nervy a že v tom někdy byly nějaké fakt pocity bezradnosti, frustrace, to tam taky bylo, takže zase to úplně jako nemůžeme idealizovat.

No. A jací jsou podle vás ymkaři?

Mojmír: Já myslím, že normální jako všichni ostatní. Do značné míry.

Monika: Nadšení do něčeho, aspoň já to tak trochu vnímám. Když do něčeho jdou tak, jsou schopní a ochotní vymýšlet, zapojit se a sdílet, když máme nějaké program a někomu řeknu, že půjdeme tam a tam, nebo bude nějaký program v přírodě nebo pozorování mechu nebo něčeho, tak prostě se vždycky ty děcka sehnaly. Rodiče přijeli autem třeba až na Kosíř (kopec u Olomouce). Pomalu a vždycky se našli lidé, když jsme dělali také programy pro děcka nebo pokračování v dětském domově, tak taky se ty lidi vždycky najdou a setkávají se pomalu někdy do 11 do večera v pondělí a nachystali ten program pro děcka, takže nadšení, jednoznačně v tom vidím nadšení.

V čem vidíte význam Ymky dnes nebo do budoucna, jaké vidíte výzvy, příležitosti, rizika? Prostě v budoucnost Ymky a význam.

Monika: Já mám Ymku hlavně spojenou, nebo když bych měla hledat ne rozdíl, ale v čem je výjimečná, v čem je jiná, tak jednoznačně pro mě, že je to křesťanská organizace. Protože organizací, které spolupracují, dělají programy a jsou pro mládež, je hodně a jsou výborné, ale Ymka mi dává největší smysl v tom, že křesťanská, takže můžu fakt svobodně mluvit o Kristu, protože jsem si uvědomila, protože Čestá (syn) cestoval hodně po zahraničí po ymkařských akcích, a ne vždy, a ne všude bylo umožněno mluvit o Kristu a mě to přijde strašně důležité, protože to je zvěstování, je to výzva, je to náš dar, který můžeme dávat dál. Mluvit o Kristu, mluvit o věcech, které jsou spojené s vírou a předávat to dál. To mi přijde životadárné, strašně důležité, ještě možná trochu víc jak volnočasová aktivita, která je smysluplná pro ty děti, že můžou o něčem přemýšlet. Můžou se nějak nad něčím zamyslet a můžou se odevzdat Ježíši Kristu jako svému Spasiteli. To mě přijde, jako to nejceněnější.

Mojmír: No, já za sebe mám Ymku spojenou s nějakým svým dvacetiletým obdobím, které je už ale pryč, takže já už se nad tím nezamýšlím, ale myslím si, že Ymka bude prostě taková, jací tam přijdou lidé? Tak to vždycky bylo asi to tak i zůstane. A pává díky tomu nedokážeme předpovědět, jaká bude, protože to záleží fakt na tom, jaká parta lidí se tady zase sejde. A jaký budou mít priority? Jo, a navíc si nemyslím, že je dneska jakoby jediná organizace podobného typu a že si člověk nemůže vybrat i jinde, pokud chce něco dělat. Myslím si, že prostě pokud bude Ymka atraktivní a sejde se tam dobrá parta lidí, tak přirozeně bude žít dál. Pojede to dál. Ale pokud zamrzne a nebude tam život, tak prostě ten život se přejele do jiných organizací a prostě by byl svět bez Ymky. I kdyby se to stalo, tak to není zase taková katastrofa. Já nejsem takový ten Ymkař až do hrobu.

Monika: Já jo.

Vojta: To je výborný závěr, no.

Monika: Já si myslím, že Ymka může trvat dál. Mě to dává naději už jenom v tom, když vím, kolik let je tady na světě, a když jsem ji viděla fungovat po celém světě, tak mi to dává naději, že prostě není důvod, proč by Ymka neměla fungovat. Není důvod, proč by další mladí lidé nebo i staří lidé nemohli být nadšení a smysluplně pokračovat a dobře infikovat další lidi v tom, aby pokračovali, když je to dobré. A obzvlášť, když má ty základy duch duše a tělo, které to propojují, že to není jenom... já nevím, nějaký rybářský klub nebo taneční skupina, a že opravdu ty principy jsou takové silné. Silné sloupy, které ta Ymka má, není to jedna nožička.

Rozhovor vedl Jaroslav V. Hynek, 29. 12. 2023.

Kurz samostatného vedúceho v J. Hradci

První víkend v únoru jsem se spolu s dalšími 24 ymkaři z 6 Ymek zúčastnila Kurzu samostatného vedúceho – Táborový speciál, který se konal v Jindřichově Hradci v místním YMCA centru. Do kurzu jsem se přihlásila, protože jezdím na dětský tábor Rosomák, který pořádá zmíněná YMCA.

Kurz začínal v pátek odpoledne a jako první nám přednášel Michael Erdinger na téma organizační příprava tábora a tábor finančně. Po večeri následoval druhý blok, kde jsme se dozvěděli mnoho nových informací o přípravě duchovního prvku na táborech.

Další den, v sobotu ráno, jsme začínali v devět hodin a našimi přednášejícími byly Drahomíra Blažková a Martina Holická. Přednášky byly zaměřené na psychologii pro praxi. Oceňuji, že přednáška měla i interaktivní prvky. Velmi se mi líbila aktivita, kdy jsme nejdříve vymýšleli věty, které mohou užívat šikanátoři a v druhé části jsme vymýšleli odpovědi, které tyto urážky odrazí. Přednášející také mluvily o vývojové psychologii. Obsah těchto bloků byl velmi zajímavý a přinesl mi nové poznatky nejen ohledně tábora.

Sobotní odpoledne bylo velmi hravé! Program zajistila Vendula Holubová, která mluvila hned o třech

tématech – vedení, odpovědnosti dobrovolníka YMCA a táborový tým, organizace programu tábora a zajištění her. Společně jsme hledali odpovědi, jak má vypadat dobrý tým, ale také jak v něm má fungovat jednotlivec. Poté jsme učili připravit program na tábor, a nakonec jsme rozdělili hry podle různých kategorií. Mezi účastníky se také předávaly tipy na konkrétní hry a témata táborů. Nabíty sobotní den jsme zakončili společnou večerí.

V neděli ráno jsme začali zamyšlením pod taktovkou Vojty Hynka. Poté následovaly praktické informace o bezpečnosti a právních předpisech a o historii, struktuře a fungování Ymky. Zlatým hřebem víkendů byl závěrečný test, který všichni splnili, a převzali certifikát o splnění kurzu.

Tímto bych chtěla poděkovat Ymce, která kurz uspořádala a skvěle zorganizovala. Myslím si, že mi přinesl nejen nové teoretické informace, ale také jsem se seznámila s vedoucími z jiných táborů z různých částí České republiky.

Anežka Votavová, YMCA Jindřichův Hradec

STRUČNĚ

► Do Tříkrálové sbírky se letos zapojilo už pět Ymek: Strmilov, JH, Plzeň, Orlová, Skaut. Jejím cílem je podpořit lidi v těžké životní situaci, šířit mezi lidmi solidaritu a ochotu pomáhat.

► YMCA DAP opět připravila workshopový víkend Know How, který se koná 8.-10. 3. v Černilově. Během pár dní se tu můžete naučit základy nebo se zlepšit ve hře na bicí, kytaru a baskytaru, nahrávání zvuku, vedení sboru nebo výtvarně tvořit.

► Letos uplyne už 80 let od masakru československých občanů v Birkenau, kdy bylo během jediné noci v plynových komorách Auschwitz – Birkenau zavražděno 3.792 československých mužů, žen a dětí z tzv. terezínského rodinného tábora. YMCA Jindřichův Hradec tuto událost každoročně připomíná akcí PAMATUJ! Také letos vás zve v sobotu 9. března na jindřichohradecké náměstí Míru, kde od 16 hodin zazní na náměstí Míru písně Hatikva, Šema Jisrael a Kde domov můj v podání čtyř místních pěveckých sborů.

► YMCA Klatovy přistoupila s novým rokem k velké změně: nově se jmenuje YMCA Nejdek! Lépe to vystihuje její nynější skutečné působení – a jako bonus tak nyní YMCA působí dokonce ve 12 krajích. ;-)

► Před Vánoci uspořádala YMCA Praha po třech letech opět naživo tradiční tensingový vánoční koncert Gospel Night, tentokrát s tématem Nebojte se! Kromě několika skupin současného Ten Singu na něm vystoupila i parta 25 bývalých členů, kteří už sice nějaký čas nejsou teenagery, na

Ten Sing a Ymku přesto s láskou vzpomínají. Inspirativní způsob, jak oživit vazby a (znovu) získat Ymce příznivce!

► Česká rada dětí a mládeže zve všechny vedoucí na akreditovaný kurz Stavba nízkých lanových překážek, který se koná 3.-5. 5. a který vám otevře dveře k tvorbě mnoha zábavných her a programů s nízkými lanovými překážkami. Cena je pro členy ČRD M (a tedy i členy YMCA) 2700 Kč. Více na webu www.crdm.cz.

► Na září 2024 připravujeme pilotní díl (obnoveného) duchovního semináře pro vedoucí Solný mlýn. Má za cíl dodat inspiraci, prostor pro vlastní duchovní prožitky, ale také náměty a konkrétní tipy na duchovní práci s dětmi a mládeží v Ymce. Bude se konat o víkendu 20.-22. 9., detaily uveřejníme již brzy.

*Julie Bergerová, sekretář pro PR
a komunikaci YMCA v ČR*

Mikulášské tvoření

pro kreativní problém není!

Rok se s rokem sešel a byl tady opět Mikuláš! Pracovníci YMCA Orlová dali hlavy dohromady a vymysleli aktivitu Mikulášské tvoření za drobné odměny. Ve dnech 6.-8. prosince 2023 každý z dětí a mládeže, kdo navštívil prostory našeho Kúlcentra a měl čas, mohl libovolnou výtvarnou technikou vyjádřit svůj vztah k Mikuláši, čertu a andělu. Za to naopak na konci dne obdržel malý balíček, na jehož obsah jsme se mezi sebou složili. A výsledek? Předčlil naše očekávání!

Děkujeme všem tvůrcům za jejich zájem a předvedenou kreativitu.

Robert Kovarik, YMCA Orlová

HRAVÉ STŘEDY v YMCA Brno

YMCA Brno prostřednictvím Tábora pro nevidomé nově pořádá ve spolupráci s Tyfloturistickým oddílem, z. s. kroužek pro nevidomé děti pod názvem Hravé středí.

Kroužek se koná 2x až 3x do měsíce na půdě Střední školy pro zdravotně znevýhodněné, Brno Kamenomlýnská v časech od 16:00 do 18:00. Kroužek je skvělou příležitostí pro děti, jak efektivně trávit čas po škole a v mnohých případech jak si zkrátit dlouhé chvíle pobytu na internátu.

Cílem kroužku je podpořit kreativitu dětí, podnítit rozvoj smyslových dovedností, orientaci v prostoru, samostatnost a prohloubení sociálních kontaktů a vazeb mezi danou cílovou skupinou. Kroužek má velmi pestré portfolio, neboť se v rámci jednotlivých schůzek snaží využít prvky z oblasti sportovních her, společenských her, zpěvu, tance, výtvarné výchovy a hravou formou se snaží dětem přinášet nové vědomosti a dovednosti. Každé setkání je opředené nějakým poutavým příběhem. A zde už pár slov ze samotného konání první části honby za pokladem.

V rámci naší první schůzky se ukázalo, že existují jisté zvěsti, že žáci školy Kamenomlýnská, kde se kroužek koná, kdysi dávno objevili v nedalekém parku Anthropos velký poklad. Jenže ten se za záhadných okolností ztratil a doposud ho nikdo nenašel. Účastníci kroužku byli namotivováni, aby se pokusili daný poklad znovu najít. Aby získali první indicii, která jim napomůže na cestě k pokladu a zdolání všech nástrah, museli překonat například opičí dráhu, vyrobit náramky přátelství, protože v rámci takto tajemné a nebezpečné cesty je pevné přátelství a spoleh jeden na druhého velmi důležitý.

Závěrem museli překonat svůj strach a vymyslet báseň, čímž dostali náповědu, kde hledat příště. Kdo ví, kam nás další stopa zavede? My ne, ale vyzbrojeni našimi vlastnoručně vyrobenými náramky přátelství a spoustou odhodlání se nenecháme ničím zastrašit a zastavit a už se na pátrání moc těšíme. A víte milí čtenáři co je nejlepší? Že pokud se nám podaří poklad najít, tak nás jeho záře neoslepí a určitě s ním dobře naložíme. :-)

*Andrea Roztočilová, YMCA Brno,
foto: archiv autorky textu*

Léto s Ymkou v zahraničí

Léto se už pomalu blíží a s ním i řada chystaných zajímavých akcí. Podobně jako minulé roky, i letos bude možné se na některé z nich s Ymkou podívat! YMCA nabízí možnost vyjet na různé mezinárodní akce a zahraniční programy jak svým členům, tak i nečlenům YMCA.

Veškeré aktuální informace o programech, kterých je možné se letos zúčastnit, najdete na webových stránkách <http://www.pro.ymca.cz/zahranicni-programy/zahraktuality/>, na některé slibné a každoročně oblíbené letní akce bych vás ráda tímto pozvala osobně. Jde konkrétně o:

► **Evropský kemp YMCA Youth Unify**, ymkařskou mládežnickou celoevropskou křesťanskou konferenci na Slovensku ve formě letního kempu. Cílem této akce je propojit mladé aktivní lidi z Ymky, kteří chtějí společně duchovně růst, zároveň se dozvědět více o důležitosti křesťanství v Ymce a zažít společné dobrodružství. Minulý rok nadchl kemp 10 českých členů YMCA, letos na akci společně zamíří opět cca osmičlenná česká skupina.

- 10.-16. 8., **Donovaly, Slovensko** (doprava z Bratislavy zajištěna)
- pro účastníky 14-25 let

- jazyk: angličtina
- cena: cca 150 € + doprava, pro prvních osm přihlášených členů Ymky příspěvek na účast 1800 Kč.

► **Celosvětový Y-camp**, mezinárodní křesťanský letní tábor v Německu pro mladé lidi z celého světa v nádherném místě na břehu obrovského bavorského jezera Waginger See v podhůří Alp. Tohoto kempu se čeští ymkaři účastnili s pozitivními ohlasy již tři roky. Letos opět plánujeme na akci vyslat českou delegaci.

- 9.-16. 8., v **CVJM kempu na břehu Waginger See (Německo)**
- pro účastníky ve věku 16-26 let
- cena: 115 €, příspěvek pro člena Ymky na účast 2000 Kč, dopravu si každý zajišťuje sám.

► **International Youth and English Language Camp** v Německu v Campu Hohenheiche je pořádán Ymkou Thüringen ve spolupráci s kolumbijskou Ymkou je zaměřen na výuku angličtiny. Na tuto akci je možné jet i jako mladý praktikant (18-30 let starý).

- 8.-14.7., **kemp Hohenheiche, Německo**
- určen je mladým ymkařům ve věku 13-17 let
- cena pro účastníka: 150 €, příspěvek pro člena Ymky na účast 1000 Kč na dopravu.

► YMCA Youth Workers camp – tento mezinárodní letní tábor YMCA v Německu v kempu Michelstadt je organizován hlavně pro 80 dobrovolníků a mladých vedoucích (kroužků, táborů), kde je součástí programu i volitelný program pro skauty a tensingáře. Cílem kempu je obohatit mladé vedoucí a dát jim tipy na hry, aktivity a programy, které pak mohou využít ve svých Ymkách, při vedení programů a táborů pro děti i mladé. Zajímavou součástí je např. volitelný

kurz pro ty, kteří se chtějí naučit stavět na stromech „Treehouse camps“. Akce se společně zúčastní 6 lidí z České republiky.

- **2.-10.8. Michelstadt, Německo**
- **Doporučený věk: 16-25 let**
- **Cena: 150 €, doprava proplacena, příspěvek pro účastníka z ČR 2000 Kč.**

Sára Dzvonicová, sekretář pro zahraničí YMCA v ČR

Besedování na SŠ GOA Orlová

V úterý 20. 2. 2024 jsem za YMCA Orlová přednášela na SŠ Gymnázium a obchodní akademie Orlová žákům třetího ročníku, obor Veřejnosprávní činnost.

V první vyučovací hodině jsme prošli společně se studenty jednotlivá postižení/onemocnění. Vysvětlila jsem rozdíl mezi postižením vrozeným a získaným. Poté jsem představila svou nemoc Mukopolysacharidóza. Podělila jsem se o své zkušenosti s touto nemocí, a o to, jak s ní zvládám život.

Druhá vyučovací hodina se nesla v duchu znakování. Jednalo se o interaktivní a zábavnou přednášku pro-

kládanou historií a teorií o znakování a neslyšících lidech obecně. Studenti nahlédli do světa neslyšících, naučili se základní fráze a věty ve znakovém jazyce. Mimo jiné se dozvěděli pár zajímavostí o světě neslyšících.

Touto cestou bych ráda poděkovala Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy České republiky, bez jehož podpory by se tyto přednášky nemohly uskutečnit.

*Nikola Niesytová, YMCA Orlová.
foto: archiv autorky textu*

Oslava největších úspěchů YMCA Znojmo v roce 2023

Vítězství v 1. lize, rozvoj mládeže a světová scéna – to vše představuje neuvěřitelně úspěšný rok pro náš klub. Zde je pohled na naše největší triumfy a novinky, které jsme zažili v průběhu roku 2023.

1. Vítězství v 1. lize: Korfbal Znojmo jako neporazitelný tým

Náš tým se stal skutečným vítězem v 1. lize, což bylo pro nás obrovským úspěchem. Vybojovat zlaté medaile v druhé nejvyšší soutěži pro nás bylo velkým úspěchem, na který bychom rádi nevážali i v korbalové extralize.

2. Dětské kroužky ve Znojmě: Rosteme s naší mládeží

Nemůžeme opomenout naše malé korbalisty a korbalistky ve čtyřech zřízených dětských kroužcích ve Znojmě. Ke školám ZŠ JUDr. Josefa Mareše a ZŠ Mládeže se na začátku školního roku přidaly také školy ZŠ Pražská a ZŠ Kravsko. Tato iniciativa pomáhá podporovat a rozvíjet korbalový talent od útlého věku. Je skvělé vidět, jak se naše mládež zamilovává do tohoto sportu a přináší čerstvý vítr do našeho klubu.

3. Mistrovství světa: ČR na krásném 4. místě

Dva naši vynikající hráči reprezentovali Korfbal Znojmo na Mistrovství světa, kde Česká republika dosáhla úžasného 4. místa. Je to nejen ohromující individuální úspěch pro naše hráče, ale také skvělá příležitost ukázat sílu a talent korbалу v naší zemi.

4. Nové webové stránky: Moderní a přehledné propojení s fanoušky

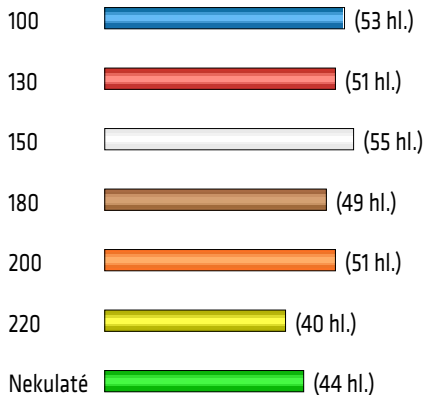
S hrdostí oznamujeme spuštění našich nových webových stránek. S moderním designem a přehledným rozložením nabízejí naše stránky fanouškům a členům klubu snadný přístup k nejnovějším informacím. Na těchto stránkách stále ještě pracujeme.

Celkově lze říci, že rok 2023 byl pro nás neuvěřitelně úspěšný. Jsme vděční za podporu našich hráčů, trenérů, fanoušků, sponzorů a všech, kteří nám pomáhají budovat silnou korbalovou komunitu ve Znojmě. Těšíme se na další rok plný výzev, růstu a společné radosti ze hry. Děkujeme vám za vaši podporu!

Jan Toufar, YMCA Znojmo, foto: archiv autora

ANKĚTA 1/2024

Kolikáté výročí bude slavit YMCA v roce 2024 od svého založení?

Celkem hlasovalo: 343

Zdroj: www.protein.ymca.cz

Komentář

Tak jsem si říkal, že jednoduchá otázka přinese jednoznačný výsledek... a ono ne. :-)

Přitom zjistit správnou odpověď je otázkou jen několika málo kliknutí a jednoduchého výpočtu: $2024 - 1844 = x$. Jak vidno, tak to 294 respondentů neudělalo a střílelo od boku, to je 86 % lidí.

Z těch 49, kteří klikli na správnou odpověď, si řekněme, že např. polovina otázku věděla, neb jsou Ymkaři a tedy jen 7 % lidí můžeme považovat za aktivně správnou informaci hledající. Jediná útěcha – správná možnost není poslední.

No asi mě to ani nepřekvapuje... když se člověk rozhlédne jak se dnes zachází s informacemi, daty, neřku-li pravdou...

J. V. Hynek

DOPORUČUJEME!

Originální ponožky YMCA

Novinkou mezi propagačními předměty, kterou nutně musíte mít, jsou ponožky s originální grafikou YMCA. K dispozici jsou ve velikostech 32-35, 36-41 a 42-46 a za pouhých 90 Kč si je můžete objednat na známém emailu: sekretariat@ymca.cz.

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

Proteinové překvapení

Příší číslo se pokusíme vymazlit po všech stránkách. Rádi bychom naznačili nový standard Proteinu, snad nebude jen sirotkem. Pokuste se napsat článek roku, který by odpovídal úvahám na str. 18. A nezalekněte se toho – risk je zisk (někdy)!

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí.

Uzávěrka je 20. 5. 2024.

JARNÍ VÝZVA

Podpořte práci YMCA na platformě Darujme.cz!

YMCA nabízí dětem a mladým lidem po celé ČR:

- kroužky a oddíly, letní i zimní tábory
- sociální služby, doučování a poradenství
- centra pro rodiny s malými dětmi
- prostor pro přátelství, kreativitu, přijetí a realizaci vlastních nápadů
- místo pro objevování životního směru, inspiraci a poznávání hodnot, na kterých v životě skutečně záleží

Pomozte našim dobrovolníkům a podpořte naše aktivity pro děti a mládež na Darujme.cz!

Nechte YMCA rozkvést!

